

SPŠ

zeměměřická
geografické
gymnázium

GEOZPRAVODAJ

6. číslo
únor 2025

školní rok 2024/2025

Vážení čtenáři a čtenářky,

po delší odmlce Vám přinášíme další číslo školního časopisu GEOzpravodaj. Jde o první číslo letošního roku, který byl na svém začátku až překvapivě turbulentní (či možná naopak, dle očekávání). I toto bylo důvodem, proč tyto řádky čtete až nyní, po téměř půlroce.

Dovolte mi tedy, abych Vás nejprve obeznámil se změnami, kterými jsme prošli, či s těmi, které nás prozatím teprve čekají. Je zřejmé, že mnohé již není potřeba nějak oznamovat, nicméně považuji za jaksi nutné tyto skutečnosti alespoň zmínit oficiální formou. V první řadě změnu zaznamenala pozice našeho editora, kterým již, mimo jiné, není Jakub Jelen. Jeho místa se dočasně ujala Hana Krolupperová, čímž zastala změny i grafika časopisu. Změna také přirozenou cestou maturit nastává na mé pozici šéfredaktora časopisu, která po vydání tohoto čísla zůstane neobsazena. Případné zájemce o vedení školního časopisu vítáme, a žádáme je o postupování podle pokynů dostupných na školním Instagramu či na některých z nástěnek v prvním patře. Osobně budu velice rád, pokud se najde někdo, kdo bude schopen navázat na dosavadní tvorbu časopisu, či dokonce jeho úroveň posune. Obměnou prošly také naše otázky k rozhovorům, v předzvěsti maturitního plesu se tak máte na co těšit. O tom však až na dalších řádcích.

Toto číslo, řekněme rozlučkové, vzniká na popud některých z Vás, našich čtenářů, kteří se po novém čísle ptali a vyjadřovali nám své sympatie. Vašich gest si velice vážíme a můžeme pouze konstatovat, že je pro nás stále velkou výsadou, poskytovat Vám, našim čtenářům, zábavné čtení reagující na dění na naší škole. Děkujeme!

V tomto čísle se dočtete, mimo jiné, o podrobnostech maturitního plesu přímo od jeho organizátorů, dozvíte se něco nového o panu učiteli Günterovi Kynclovi, či si budete moci přečíst zábavný příběh z projektového dne. Součástí čísla je i tradiční zpráva o činnosti školního parlamentu.

Slovo by také mělo padnout k lehce opožděnému novoročnímu přání naší redakce Vám, čtenářům, kterým přejeme v novém roce mnoho zdaru a sil. Z vlastní zkušenosti také příkládám důraz na přání pevného zdraví, dávejte pozor na sebe a (nejen) na finské nože. Zvláštní přání patří také našim kolegům maturantům, kterým přejeme mnoho štěstí a zdárné zakončení studií.

Osobně bych chtěl na závěr poděkovat všem, kteří se na vzniku časopisu a jeho vydávání za dobu jeho existence podíleli. Věřím, že Vám časopis alespoň rámcově přinášel příjemné čtení a na oplátku děkuji za veškerou Vaši přízeň. Časopis byl tvořen ve volných chvílích a častokrát mi jedinou motivací byla právě zpětná vazba od Vás, čtenářů.

Příjemné čtení jménem redakce přeje

Matyáš Pačes, šéfredaktor

Šesté číslo časopisu začneme krátkou pozvánkou na maturitní ples přímo od členů organizačního výboru, kterou naleznete níže. Pozvánku připravili Lucie Kohoutková a Tadeáš Lapiš (oba 4.G).

„Rádi bychom Vás jménem všech čtvrtých ročníků srdečně pozvali na maturitní a imatrikulační ples, který se uskuteční 28. 2. 2025 v O2 universum. Vstup je otevřen od 18:00 a začátek programu je o hodinu později. Lístky jsou stále k zakoupení u žáků 4. ročníků každou velkou přestávku ve studovně. Cena lístku na stání je 300,- a na sezení 400,-. Můžete se těšit na předtančení, tombolu, imatrikulaci nových žáků a šerpování maturantů. Přijďte si s námi užít tento výjimečný večer, plný zábavy, hudby a tance.“

Po oficiálním programu následuje afterparty v klubu Radost FX na stanici I.P. Pavlova, na kterou si lístky můžete rovněž zakoupit. Bližší informace naleznete ve studovně o velkých přestávkách či na některém z informačních plakátů.

Jak je již naší tradicí, i v tomto čísle naleznete rozhovor s jedním z učitelů naší školy. Tentokrát volba padla na notoricky známého pana Güntera Kyncla, který na naše otázky směle odpovídal. Vzhledem k určité „specialitě“ tohoto čísla byly standardní otázky obměněny, a přinášíme Vám tak exkluzivní, rozšířený náhled do osobního života pana Kyncla.

Otázky pro rozhovor připravil: Matyáš Pačes (4.G)

Jaké předměty učíte? Popřípadě, který je Váš oblíbený?

Od začátku svého působení na škole vyučuji předmět GIS (Geografické informační systémy), k tomu v minulém školním roce přibyl předmět DPZ (Dálkový průzkum Země) a v současném školním roce ještě navíc předměty Kartografie a volitelný seminář ve 4. ročníku – Digitální kartografie. Mimo uvedené, mám od druhého pololetí na starost výuku předmětu Maturitní projekt ve 4. ročníku na gymnáziu. Asi mezi nimi nejsem schopen určit ten nejoblíbenější, každý je něčím specifický a baví mě právě ta pestrost.

Čemu se rád věnujete ve volném čase?

Musím přiznat, že v současnosti je to s volným časem poněkud problematičtější a kvůli mým různým dalším aktivitám ho příliš nezbyvá. Pokud se nějaký najde, tak se ho snažím trávit se svou přítelkyní, rodinou a kamarády. Poměrně aktivně se věnuji turistice, jelikož máme psa, a poměrně dlouho již hraji na kytaru. Pokud náhodou nastane období, kdy je volného času více, tak se snažím zlepšovat své dovednosti například v oblasti programování a tvorby webových stránek.

Proč jste se rozhodl právě pro práci učitele?

Rád bych zde uvedl nějaký vznešený důvod ve stylu „vždy jsem se chtěl věnovat práci s mladými lidmi a podílet na vzdělávání nových, nastupujících generací“, ale ... Moje rozhodnutí bylo mnohem prostší, a bylo ovlivněno několika náhodnými událostmi. Částečně jsem o učitelském povolání přemýšlel už jako malý, ale pak mě to přešlo a k učitelství jsem se dostal náhodou, po ukončení (nepedagogické) vysoké školy, kdy se mě dostala informace, že naše škola shání učitele na GIS a podobné předměty. Tak jsem si řekl, že to zkusím, a po pár hodinách jsem zjistil, že mě to celkem hodně baví a že bych to asi chtěl dělat i dál, toť můj důvod.

Co máte na své práci rád? Co naopak ne?

Obecně mám určitě nejraději samotnou výuku (tj. přímo samotné vyučování), to je za mě určitě činnost, kterou si užívám nejvíc, a to hlavně kvůli přímé interakci se studenty, což je (alespoň ve většině případů) pro mě naplňující. Kdybych to vzal z více obecného pohledu, tak mi na práci vyhovuje volnost, kterou mám ohledně plánování obsahu hodin. V letošním roce si nově navíc celkem užívám vedení maturitních prací, kde se dají řešit pokročilejší záležitosti, ke kterým se nelze dostat na standardních hodinách, což mi přijde často velmi obohacující, a to jak pro mě, tak (doufám) i pro studenty.

Toho, co na práci rád nemám moc není, jediné, co je občas náročnější a ne tak zábavné, je opravování úkolů, a to obzvláště v obdobích, kdy se toho sejde hodně najednou.

Máte nějaké domácí zvíře? (řekněte nám o něm)

Ano, mám 3letého psa (miniaturní bulteriér), který je i přes svůj mladý věk asi nejpasivnějším a nejlínějším stvořením, které jsem měl tu čest poznat, což ho činí poměrně ideálním domácím zvířetem.

Jakou roli ve Vaší práci hraje smysl pro detail?

Trochu z této otázky cítím určitou (možná i větší) zkušenost s mojí výukou, resp. se mnou :-). Jak se asi obecně ví, tak poměrně velkou, což věřím, že je občas pro dost lidí (primárně studentů) poměrně otravná záležitost. Zároveň si však myslím, že s ohledem na předměty, které učím, je to poměrně důležité a nebyla by to bez toho taková zábava :-). Je to však i věc, kterou si přidělávám občas dost práce navíc.

Budete se účastnit maturitního plesu v letošním roce?

Ano.

Na co Vás studenti mohou pozvat? (otázka převzatá z tradičních „ročenek“)

Chtěl jsem původně odpovědět nějakým velmi humorným vtípkem typu „na výlet“, ale pro zachování serióznosti tohoto rozhovoru si to odpustím, protože by to „překvapivě“ stejně nikoho nepobavilo ... Domnívám se, že se otázka váže k té předchozí, tedy, že souvisí s maturitním plesem a potenciálním pozváním mé osoby na určitý druh nápoje. Pokud se omezím na alkoholické nápoje, jakožto určitou součást společenských akcí, tak jsem poměrně nenáročný. Abych byl přeci jen trochu konkrétnější, tak si dám rád například pivo nebo nějaký dobrý rum.

Co je Váš oblíbený pokrm, případně nápoj?

Co se týče jídla, jsem celkem vybíravý, ale mám rád maso, takže jakýkoliv typ hamburgeru nebo steak a podobné záležitosti patří mezi má nejoblíbenější jídla. Mimo to mám velmi rád všechny možné druhy těstovin a rovněž sladká jídla. Oblíbeným, a velmi často konzumovaným nápojem je v současnosti asi káva.

Posloucháte hudbu? Jakou?

Ano, celkem hodně. Co se týče preferovaného žánru / stylu, tak se to dost často mění a kromě určitých, pro mě „více vyhraněnějších“ stylů (např. metal nebo opera), poslouchám skoro všechno. Většinou preferuji spíše zahraniční hudbu a v současnosti patří k mým nejoblíbenějším interpretům např. John Mayer nebo Tracy Chapman.

Čeho si ceníte u svých studentů? Čeho naopak ne?

Spousty věcí (a to na obou pólech :-)), takže se pokusím vybrat pouze některé, abych svou odpověď nezaplácal celý časopis. Nejvíce si asi vážím upřímnosti, kdy jsou studenti schopní rozumnou formou sdělit svoje názory na mě a mou výuku, resp. třeba na nějakou konkrétní situaci. Přejde mi to jako klíčová věc ke vzájemnému fungování a jsem za to vždycky velmi rád. Jelikož vím, že umím být velmi otravný, např. při opravování a neustálém vracení úkolů k předělání, tak si vážím studentů, kteří toto berou a vnímají to jako možnost pro jejich zlepšení a zdokonalení se. Co mě u studentů vadí nebo co nepovažuji za cenění si hodné, je pasivní až ignorantský přístup. Dále je to určitě špatný vztah ke GIS / kartografii a trvání na přestávkách u vícehodinových bloků hodin, což brzdí produktivitu a nedochází pak k maximálnímu využití času pro práci (snaha o interní vtípek pro vybrané oblíbené třídy, např. 4.G).

Chtěl byste něco sdělit studentům, potažmo ostatním čtenářům?

Bude to znít celkem pateticky, ale chtěl bych zde poděkovat svým letošním studentům za to, že jsou hrozně fajn a velmi dobře se s nimi spolupracuje. Dále bych chtěl popřát všem studentům 4. ročníků, aby se jim jejich poslední „pololetí“ ve škole vydařilo tak jak si přejí a nějak to s námi už „přežili.“ Víím, že to pro ně je teď celkem náročné a sám tomu často moc nepomáhám ... ale jak říká lidové moudro „holt život, že jo“.

Pan učitel Günter Kyncl v jeho přirozeném prostředí:

Níže naleznete zprávu školního parlamentu, ve které jsou shrnuty všechny podstatné informace o jeho dosavadním fungování a plánech v letošním školním roce, rovněž pod obměněným vedením.

Autor: Tomáš Bartoš (1.G)

Již od začátku listopadu jsme jakožto nový ŠP připravovali akci na prosinec, a to den štědrosti, každá ze tříd si vybrala, zda chce pomoci lidem, přírodě či zvířatům. Nejvíce ročníků si vybralo přírodu, kde pomáhali tak, že šli vyčistit okolí naší školy, okolí Třešňovky, či okolí Krejčárku. 2.G se vydala i do domova seniorů, kde zpřijemnila den hrou na kytaru nebo procházkou.

Nevynechali jsme ani pejsky a kočky v útulcích, kde jsme pomohli uklidit a vyvenčit. Z dalších připravovaných akcí bychom rádi vyzdvihli tu nejbližší, a to valentýnský den, který se uskuteční 14.2. a který spojíme i se sbírkou na menstruační potřeby. V tomto školním roce to ale určitě není poslední akce, o dalších Vás budeme informovat na našem Instagramu @parlament_spszemgg.

Na závěr trochu lehkého čtení. První projektový den letošního roku proběhl na naší škole 27.1. Jeho tématem bylo bádání po minulosti budovy naší školy, či související aktivity. Na následujících stránkách si můžete přečíst zábavný příběh o původu některých našich kantorů, kterému dala za vznik jedna z aktivit projektového dne.

Zeměměřič temného království

Autoři: Adam Šobáň, Martin Tomáš (oba 3.B)

Bylo nebylo. Za sedmero teodolity a sedmero polygony provozovali dva geodeti svou vázanou živnost. Specializovali se na měření v dračích zónách v extravilánu. První z těchto dvou měřičů se jmenoval Jan Daněk a byl to nejlepší měřič v širokém okolí. Druhý měřič se jmenoval Martin Koleda.

Koleda se specializoval na práci v softwaru Bobeš, ale také trpěl bibliofilii a oslířskou kletbou, kterou na něj seslal mocný černokněžník Zeměříkus, vládce chybných náčrtů, polygonů, nivelací, odchylek, výpočtů, vrstevnic a měření. Koledu kletba pronásledovala tím, že při každém třetím měření zaměřil i některý ze Zeměříkusových výtvorů. Naposledy to byl obelisk v temném lese. Byl to prastarý, popraskaný, šedivý obelisk zarostlý mechem. Pokrytý byl vyrytými historicky-geodetickými znaky.

Jan Daněk, zkušenější z obou geodetů, poznal, že na tomhle zapeklitém geodetickém měření něco nehraje. „Šak ty geodetický klikyháky tady dělaj ňáký brikule!“ vykřikl Daněk. Koleda si nasadil své polarizační antireflexní brýle a pravil: „Máš pravdu, ty zvíře, opravdu se ty klikyháky pohnuly.“ Společně začali prastarý, popraskaný obelisk obcházet. Po nějaké době se shodli, že prastaré geodetické klikyháky nemají žádnou „štábní kulturu“. Mezitím ve stejný čas na jiném místě si právě pan Trygonometr nechal patentovat speciální filtry na spatření neviditelných polygonů.

Zpět k obelisku, kde Daněk začal štrachat ve své geodetické brašně. „Hej Koledo, nevíš, kde mám ten prototyp od pana Trygonometra?!“ Zeptal se Daněk. „No jasně, to si vzpomínám, ty kanče. Nechal si ho v tom svém vraku, draku,“ odpověděl mu Koleda. Koleda a Daněk se společně vydali k autu, uvnitř kterého našli prototyp od pana Trygonometra, a společně šli zpět k obelisku. Koleda si nasadil prototyp filtru od pana Trygonometra a začal provádět rekognoskaci obelisku. „Koledo, pro dnešek toho bylo dost, necháme to na zítra,“ unaveně pronesl Daněk.

Druhý den se Koleda i Daněk vrátili k obelisku a spočítali spolu, že je na něm 372 neviditelných polygonů. „Hele, já si skočím do auta pro oběd,“ řekl Daněk a odešel. Koleda mezitím pečlivě zapisoval úhly, délky a další důležité údaje neviditelných polygonů.

Daňka cestou napadlo, že data, která Koleda změří a zapíše, by on mohl v autě zapisovat do Bobeše, aby společně konečně záhadu obelisku vyřešili. Koleda začal Daňkovi zapsaná data posílat na společný server K, do složky „Naměřená data“. Daněk je začal velmi svižným tempem ládovat do Bobeše.

„Daňku, tohle je poslední,“ napsal Koleda do názvu posledního souboru s daty. Daněk tedy spustil výpočet. Jakmile se výpočet dostal do konce, obloha se zatáhla a z nebes sestoupil Zeměříkus. „Pánové, tímhle jste mě opravdu překvapili, zavolám na kontrolu výpočtů kamaráda. Pokud bude vše správně, zruším všechny kletby, které jsem kdy na na geodety seslal a zmizím ze světa.“

Zeměříkus vyřkl zaklínadlo, kterým přivolal svého kamaráda Dolníka. „Podívej se, prosím tě, na tyhle výpočty,“ řekl Dolníkovi, který začal výpočty v Bobeši pečlivě kontrolovat. „Myslím, že to mají správně,“ řekl po pár napínavých minutách ticha. Jakmile to dořekl, začal se společně se Zeměříkusem vypařovat a po chvíli po nich nebylo ani vidu ani slechu.

Daněk a Koleda se rozhodli, že zanechají své zeměměřické živnosti a půjdou učit na SPŠ zeměměřickou a Geografické gymnázium Praha. Aby je však nikdo nepoznal, změnili si jména. Daněk si začal říkat Jan Staněk a Koleda se inspiroval jménem černokněžníkovy kamaráda Dolníka a začal si říkat Martin Horník.

časopis Střední průmyslové školy zeměměřické a
Geografického gymnázia Praha

šéfredaktor: Matyáš Pačes

SPŠ

zeměměřická
geografické
gymnázium

GEOZPRAVODAJ

<https://spszem.cz/geozpravodaj>